

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien (Austria) w dniu 19 marca 2018 r. – Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland i in.

(Sprawa C-197/18)

(2018/C 268/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

Strona przeciwna: Bundesministerin für Nachhaltigkeit und Tourismus, uprzednio Bundesminister für Land und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 288 TFUE w związku z art. 5 ust. 4 lub z art. 5 ust. 5 w związku z załącznikiem I cyfra 2 dyrektywy Rady 91/676/EWG⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (zwana dalej „dyrektywą azotanową”) należy interpretować w ten sposób, że

- a) publiczny dostawca wody świadczący usługi wodne, który przy tym przed dostarczeniem wody pitnej konsumentom (z przymusem przyłączenia) musi odpowiednio uzdatnić wodę z podwyższonymi wartościami azotanów pobraną ze studni, którą ma do dyspozycji, aby uzyskać wartość poniżej 50 mg/l stężenia azotanów w wodzie przed dostarczeniem konsumentom, i który także jest ustawowo zobowiązany do zaopatrzenia w wodę na określonym terytorium, w tym względzie jest w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej bezpośrednio dotknięty (tu ewentualnie na skutek nieprawidłowej transpozycji dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r.), gdyż jest dotknięty rzekomymi niewystarczającymi planami działania (bowiem wartość 50 mg/l stężenia azotanów w wodzie jest przekroczona na obszarze danego dostawcy wody) w ten sposób, że musi przeprowadzić działania uzdatniania wody i przez to w ramach dyrektywy azotanowej zostają mu przyznane prawa podmiotowe
- a.1) do zmiany krajowego programu działania już przyjętego w celu transpozycji dyrektywy azotanowej (zgodnie z § 5 ust. 4 dyrektywy azotanowej) w taki sposób, aby na skutek tego zostały przyjęte bardziej rygorystyczne środki w celu osiągnięcia celów art. 1 dyrektywy azotanowej, a konkretnie osiągnięcia wartości do maksymalnie 50 mg/l stężenia azotanów w wodach podziemnych w pojedynczych punktach poboru?
- a.2) do przyjęcia dodatkowych środków lub wzmożonych działań (zgodnie z § 5 ust. 5 dyrektywy azotanowej) po to, aby osiągnąć cele art. 1 dyrektywy azotanowej, a konkretnie osiągnąć wartość do maksymalnie 50 mg/l stężenia azotanów w wodach podziemnych w pojedynczych punktach poboru?
- b) konsument, który byłby na podstawie ustawy uprawniony do korzystania z wody z własnej przydomowej studni w zakresie własnego użytku i nie korzysta z owej wody z powodu podwyższonej wartości azotanów (nie mógł korzystać w chwili złożenia wniosku leżącego u podstaw postępowania, a w okresie przedstawienia Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej niniejszego pytania wprawdzie mógłby korzystać, ale bezspornie należy oczekiwać ponownego podwyższenia wartości azotanów ponad 50 mg/l stężenia azotanów w wodzie), lecz pobiera wodę od publicznego dostawcy wody, pod tym względem jest bezpośrednio dotknięty w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Unii Europejskiej (tu ewentualnie na skutek nieprawidłowej transpozycji dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r.), gdyż na skutek rzekomych niewystarczających planów działania, ponieważ wartość 50 mg/l stężenia azotanów w wodzie w jego punkcie poboru wody (przydomowej studni) jest przekroczona, jest dotknięty w ten sposób, że nie może korzystać z prawa do korzystania z wód podziemnych na jego nieruchomości przysługującego mu w ograniczonym zakresie na podstawie ustawy i tym samym w ramach dyrektywy azotanowej przysługują mu prawa podmiotowe

- b.1) do zmiany krajowego programu działania już przyjętego w celu transpozycji dyrektywy azotanowej (zgodnie z § 5 ust. 4 dyrektywy azotanowej) w taki sposób, aby na skutek tego zostały przyjęte bardziej rygorystyczne środki w celu osiągnięcia celów art. 1 dyrektywy azotanowej, a konkretnie osiągnięcia wartości do maksymalnie 50 mg/l stężenia azotanów w wodach podziemnych w pojedynczych punktach poboru?
- b.2) do przyjęcia dodatkowych środków lub wzmożonych działań (zgodnie z § 5 ust. 5 dyrektywy azotanowej) po to aby, aby osiągnąć cele art. 1 dyrektywy azotanowej, a konkretnie osiągnąć wartość do maksymalnie 50 mg/l stężenia azotanów w wodach podziemnych w pojedynczych punktach poboru?
- c) gmina jako jednostka samorządu terytorialnego używająca lub oddająca do dyspozycji eksploatowaną przez nią w celu zaopatrzenia w wodę pitną studnię gminną tylko jako studnię wody użytkowej z powodu wartości azotanów ponad 50 mg/l stężenia azotanów w wodzie – przy czym zaopatrzenie w wodę pitną na skutek tego nie zostaje naruszone – jest bezpośrednio dotknięta w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Unii Europejskiej (tu ewentualnie na skutek nieprawidłowej transpozycji dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. poprzez w tym względzie niewystarczające plany działania), gdyż wartość 50 mg/l stężenia azotanów w wodzie w punkcie poboru wody jest przekroczone i tym samym korzystanie z niej jako wody pitnej nie jest możliwe, i tym samym w ramach dyrektywy azotanowej przysługują jej prawa podmiotowe
- c.1) do zmiany krajowego programu działania już przyjętego w celu transpozycji dyrektywy azotanowej (zgodnie z § 5 ust. 4 dyrektywy azotanowej) w taki sposób, aby na skutek tego zostały przyjęte bardziej rygorystyczne środki w celu osiągnięcia celów art. 1 dyrektywy azotanowej, a konkretnie osiągnięcia wartości do maksymalnie 50 mg/l stężenia azotanów w wodach podziemnych w pojedynczych punktach poboru?
- c.2) do przyjęcia dodatkowych środków lub wzmożonych działań (zgodnie z § 5 ust. 5 dyrektywy azotanowej) po to aby, aby osiągnąć cele art. 1 dyrektywy azotanowej, a konkretnie osiągnąć wartość do maksymalnie 50 mg/l stężenia azotanów w wodach podziemnych w pojedynczych punktach poboru?

Przy czym we wszystkich trzech przypadkach w każdym razie zagwarantowane jest zapewnienie ochrony zdrowia konsumentów albo – w przypadkach b) i c) – poprzez pobór wody od oferujących dostawców wody (z przymusem przyłączenia i prawem przyłączenia) lub – w przypadku a) – poprzez odpowiednie środki uzdatniania.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, Dz.U. 1991 L 375, s. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 16 stycznia 2018 r. w sprawie T-715/16, Pebagua / Komisja, wniesione w dniu 18 marca 2018 r. przez Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua)

(Sprawa C-204/18 P)

(2018/C 268/26)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (przedstawiciel: adwokat A.J. Uceda Sosa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska